

FOAIA DE DUMINECĂ

A DIARULUI „DREPTATEA.“

Editor: **Dr. Cornel Diaconovich.**Redactor responsabil: **Dr. Valeriu Branisce.**

Corul dela Chisetău.

Multe frumoase are Bănatul. Șesuri întinse, câmpii mănoase și roditoare; văi umbrite de păduri, și locuri pline de avuții ascunse în sînul pămîntului.

Multe frumoase are și țeranul bănațan. O limbă dulce și moale, datine și porturi interesante, figuri frumoase și pline de istețime. — Cea ce însă deosebit îl ridică pe plugarul român din Bănat să pare că-i aplicarea, ce o are spre cântece în cor, iubirea frumosului în muzică și melodia glasurilor. Corurile de plugari, cari astăzi sunt multe la număr, în Bănat și-au luat începutul lor avîntat. Și începutul începutului l'a făcut corul dela Chisetău, a cărui tablou îl dăm în numărul de față.

Astăzi întreg Bănatul este presărat de coruri țărănești. Mai fiecare comună mai mare cu preot sau învățător harnic își are corul seu, care duminica cântă în beserică, ridicând pietatea credincioșilor — iar la alte ocazii sărbătorești distrage plăcut pe ascultători.

Simțul religios și simțul național românesc, este cultivat prin aceste coruri, și astfel folosul lor e vedit. Ce înriurire binefăcătoare pot avea aceste coruri asupra întregului popor și din alte puncte de vedere, nu putem espune aici, își poate inchipui însă ori și cine. Se'nțelege, pe lângă o bună conducere și disciplină, căci fără de acestea, ca toate lucrurile omenesci, pot să fie și stricăcioase . . .

De odată cu tabloul corului dela Chisetău e la loc să amintim și câte ceva din istoria acestui cor, care în vechime este cel dintăiu și în putere și tărie este asemenea cel dintăiu între toate corurile rom. de plugari.

Corul dela Chisetău s'a înființat încă la 1857 sub conducerea preotului de atunci al Chisetăului, Trifu Șepețanu. La 1866 a început a fi instruit pe note. La 1874 s'a constituit în „Reuniune“ sub conducerea parochului de acum, Lucian Șepețanu. De atunci a făcut înaintări de deosebite timpuri. A concertat: la Timișoara de 2 ori, în Arad de 2 ori, în Lipova, Caransebeș,

Lugoș, Secusgiu, Semic, Țela, Ohaba, Budinți etc. La 8 Sept. 1882 și-a serbat iubileul de 25 de ani ai existenței sale. De însemnat este, că în fața alor 14 coruri străine, nemțesci și ungurești — la Timișoara, corul rom. dela Chisetău a câștigat premiul al 3-lea, iar în Lugoș, cu privilegiul adunării gen. pentru fondul de teatru rom. a câștigat premiul cel dintăiu.

Pilda dată de corul din Chisetău a îndemnat și alte comune, mai ales din împrejurime, să-și înființeze coruri vocale. Și membrii acestui cor deveniau învățătorii și instructorii celorlalte coruri. Corurile din vr'o 40 de comune și-au avut dascălii dintre membrii corului dela Chisetău, cari astfel erau apostolii corurilor vocale din Bănat.

La 1892 o mare cinste a ajuns acest cor. A fost chemat în Ardeal să concerteze la adunarea gen. a „Asociațiunii transilvane“. Acela a fost poate cea mai sărbătorească și a corului dela Chisetău, când a cântat înaintea unui public așa de numeros și ales, cum a fost cel dela adunarea „Asociațiunii“ din Sibiu. Români din mai toate părțile erau acolo de față, din Bănat, Ardeal, România; atunci dară s'a arătat corul dela Chisetău mai bine înaintea neamului românesc.

Tot atunci corul a mai cântat și la Seliște, lângă Sibiu, și la Blaj, chiar cu privilegiul sfințirii noului colegiu de studenți, numit „Institutul Vancean“. — În timpul acela s'a fost fotografat corul în Sibiu, și

după tabloul acela s'a făcut și ilustrațiunea noastră.

Să fie aceasta spre recunoștință corului dela Chisetău și indemn spre progres celorlalte coruri românești. Să fie de indemn preoților și învățătorilor rom. de pretutindena pentru înființarea astorfel de coruri, cari menire au de a fi foculare de cultură și înaintare.

Lucrând astfel toți, pe toată linia, pe toate terenele vieții, cultivând simțemintele cele mai nobile: cel religios și cel național — de Dumnezeu ca, 'cât mai curînd, preste întreg pămîntul românesc să răsune în coruri bine răsunătoare: cântarea libertății naționale!

La lucru deci cu toții!

De anul nou.

An după an se petrece. Dela început acesta a fost cursul lumii și astfel are se fie în veci. Natura se învește în haina de eamnă, odichnește, se primenește și prințend puteri nouă se ivește drăgălașa primăvară, întreaga natură și desfășură puterea datătoare de viață, sosește vara plină de daruri pentru omul muncitor, ear' șirul 'l inchee toamna, frunza îngălbinește, codrul și desbracă vestmântul cel mândru și earași se învește natura în haina de eamnă, ca se ohichnească, se prindă puteri nouă, se se primenească.

Astfel se petrece an după an. Acesta a fost cursul lumii din început și astfel are se fie în veci.

Și în cercul acesta se petrece viața omului, viața omenimei. O viață incetează, alta îi ia locul, un rost de oameni trece și altul se ivește. Și nu numai natura și în parte viața în primăvară, vară, toamnă și eamnă, ci și omul și omenimea.

Si omul când păsește în lume, are trebuință de timp, ca se și culeagă puteri, să se întărească, ca din copil se se aleagă bărbatul, care dă roade bogate familiei, neamului și țerii sale, sosește după aceea toamna vieții, când părul inalbește și moșneagul în parte cele de pe urmă daruri cercului în care a trăit și se învește apoi în haina ernii, trece în altă viață . . .

Dar și omenimea întreagă, precum și singuraticile neamuri fac calea aceasta. Și omenimea și are copilăria ei, ajunge la bărbăția, trece apoi ca moșneag în o altă viață, primăvara, vară, toamna și eamnă se petrec și aici.

Chiar așa și la neamuri.

Vechiul popor roman, vestit și strălucit în lume prin faptele sale vitejești încă și-a avut copilăria sa, când a înființat cele dintâi orașe, a trecut apoi la vârsta de bărbat și a devenit domn peste toată lumea cunoscută atunci, a înbetrănit apoi și a trecut în eamnă, ca se odichnească, se prindă puteri, ca primenindu-se se înceapă o viață nouă.

Poporul românesc, odrasla acestui vechiu popor roman, a zăcut apoi lungă vreme în somnul de eamnă, din care întărindu-se, a pășit falnic în primăvara vieții sale. Viața românească primenită a dat flori mult promi-

țetoare și avem toată îndreptățirea se așteptăm o vară roditoare.

Viața românească, care atâta vreme a zăcut sub haina ernii, despre care lumea atâta vreme nu știa nimic, s'a trezit, a prins puteri nouă, a înflorit în tot locul și astăzi este mândrie se te numești „Român“, fiindcă ești fiul unui neam puternic, vênjos, fiul unui neam plin de viață, care are se aducă cele mai bogate roade țerii în care trăește și omenimii întregi.

Dar' precum în natură se ivesc și geruri mari și furtuni grele, care oflesc floarea gingașă și pustiesc sămănăturile incolțite, astfel și în copilăria omului, neamurilor și a omenimii bat furtuni mari, care amenință cu peire viața deabea începută. Mulți oameni, multe popoare au perit cu țile. Dacă ai înse lângă floricele grădinari buni și îngrijitori harnici, atunci pot veni furtuni și țile grele, căci cum au venit așa trec, fără se lase pagube mari în urmă: grija bună păzește primejdia rea.

Neamul nostru încă a avut și are grădinari buni și îngrijitori harnici, care în ciuda atâtor furtuni trecute peste capul nostru ne-au apărat de am scăpat de primejdia rea. Este datorința sfântă a fiecărui Român harnic și de treabă se și aperse neamul seu, averea sa strămoșească, limba, legea și datinele, ca furtunile grele aduse de străini pe capul lui, se nu poată face nici o stricăciune mai mare, se nu oprească incolțirea, creșterea și rodirea vieții românești.

Și acum, când stăm în ajunul unui nou an, când vedem că natura a încheiat un rost al vieții sale și trece în altul nou, se nu uităm, că tot astfel și viața noastră este legată de rosturi, este împărțită în anotimpuri.

Și noi Românii, care stăm pe pragul unei vieți nouă, când după atâte încercări grele și țile amare ne apropiăm tot mai mult de ziua deșteptării, când neamul românesc și va căpăta locul cinstit, care îi se cuvine în țara aceasta, se nu uităm, că bunătatea roadelor depinde nu numai dela bunătatea sămânții, ci și dela îngrijirea de care a avut parte, de aceea se căutăm cu toții se păzim și îngrijim toate floricelele vieții românești, se le apăram față cu toate viscoalele și furtunile, care vor mai veni, ca toți se ne putem bucura împreună de roadele cele bune, care vor incununa lucrarea noastră.

FOIȘOARA.

Un proces interesant.

Mai în vară am fost cetit, că un proprietar din Kansas (America) a improcesuat pre un anumit Montgomery, sub cuvânt că ploaia produsă de el i-a nimicit sămănăturile de tot.

Poftim acuma Sir Montgomery și plătește despăgubire! Și încă ce și-ar fi, dacă ploaia ar fi făcut pagube numai în sămănături, și dintre sămănături ar fi ales numai sămănăturile unui singur moșier! Ploile însă au fost torențiale și pre lângă alte stricăciuni nenumărate, au mai slăbit și calea ferată, în cât trenul s'a prăbușit înmormântând sub sine pre un biet mașinist nenorocit.

Ei bine! Sir Montgomery, cine te-a pus, se faci ploaie? Ear dacă și-a plăcut, se faci al doilea Jupiter tonans și plouans, dacă și-a plăcut să ploi, poftim și placă-ți a plăți și stricăciunile făcute cu privilegiul deralierii, poftim a despăgubi pre veduva mașinistului cădut jertfă esperimentelor Domniei Tale. Pe viitor știu, că nu și-a mai veni pofta, să te mestec în lucruri, ce nu te privesc, știu, că nuorii din partea Domniei Tale și-or putea vedea de cale.

Ca se înțelegeți pre deplin acest proces. Ciudat și se puteți judeca, intru cât a fost îndreptățit

trebne să Ve povestesc despre niște lucruri întemplate înainte de asta cu vreo câțiva ani.

La un anumit Forwell, american firește din țalpi și până în creștet, i-a trăsmit prin minte, se faci ploaie măestrită, și prin ploi să faci rodit are șesuri și câmpii de prin țările, unde rațele ferbinț ale focului din soare uscă și ard tot ce află în cale.

Srintate planuri! planuri așa scrintite numai din creeri smintiți au putut se easă! Nu știu. Atâta însă știu, că lui Sir Forwell planurile sale de loc nu îi păreau scrintit, și că nici compatrioții lui nu îl socotiau scrintit la minte. Că nu-l socotiau smintit, dovedește în deajuns faptul, că nu îi luau preste picior planurile ne mai audite, și chiar congresul statelor unite primi propunerea de a se face esperimentările de lipsă pre bani de ai țerii. Esperimentările aveau se se faci în timp de secetă și în locuri, unde ploile sunt rari de tot.

Și în ce chip voia Sir Forwell să faci ploaie? Prin esplosiuni de dinamită aprinsă în baloane la înălțime, unde își petrec a lor viețănatorii. Esperimentele s'au făcut și precum se spune, rezultatele lor au fost niște ploi mănoase căzute în locuri, unde mai înainte pre acele timpuri, de ploi nici pomenire nu se mai făcu-să.

Ei bine! dar e cu puțință, ca ploile să se fi pornit tocmai atunci, dar se se fi pornit numai din întemplantare, ear nu din pricina, detună-

Incheiăm un an din viața naturii, incheiăm un an din viața neamului nostru românesc.

Trecutul se ne fie de învățătură pentru viitor, ca prin lucrare înțeleaptă, cu puteri unite se ducem lucrurile la acel sfârșit bun, după care de mult alergăm, pentru care am lucrat și suferit.

Acest sfârșit bun este fericirea noastră, fericirea neamului românesc, și fericirea țerii, de care suntem legați prin amințirea moșilor-strămoșilor noștri.

Și noi, muncitorii neamului românesc, care ne-am legat se apăram și înaintăm poporul nostru, în această și de un singur dor suntem cuprinși:

Poporului românesc dorim un
An nou fericit!

Statistica.*)

Ce-i statistica?

Un lucru foarte de treabă și de mare folos.

Este ținerea în socoteală a multor, așa puté dice, a tuturor lucrurilor. Căci Dumneșeu toate cu număr și măsură le-a făcut și rinduit. Și dacă arătăm anume numărul, măsura lucrurilor, facem statistică, adevă arătăm starea lucrurilor.

Fiecare om cu viață rinduită, cu casă și gospodărie bună face puțină statistică. Când?

Atunci, când el își însamnă într'o carte cât cheltuiește și-de-și, anume câtă sare, câtă făină și altele i-să trec la casă și apoi la șfirșitul anului el își dă samă de toate, arătând numărul și măsura celor petrecute sau vândute.

Asta e o statistică casnică, mică. Dar statistică face, afară de părintele căsii, și părintele comunei, parochul satului.

El însamnă anume câți copii se nasc și se botează și-de-și, însamnă câte cununii se fac peste an, câți mor; câți copii sunt îndatorați să umble la școală, câți umblă regulat, câți lipsesc mult — și altele și altele.

Vine apoi Domnul părinte și spune, în ziua de anu-nou că — de pildă — în anul trecut au fost 148 de copii îndatorați a umbla la școală, dară durere numai 98 au umblat regulat. Ceialalți 50 n'au prea umblat din pricina, că peste iarnă n'au

*) Articolul acesta a apărut odată în numărul de probă. Numerii aceia însă s'au espedat deja toți, așa cât noilor nostri abonenți nu-l mai putem trimite. De aceea îl retipărim și aici, drept început al șirului de articoli ce vom publica despre treaba aceasta.

Asemenea retipărit este din numărul de probă și articolul „Despre interese“ — pentrucă acolo prea-prea a fost schimonosit din tipografie. Il dăm acum așa cum a fost scris, aflându-l de mare folos.

turilor din aer. Se poate, și tocmai fiindcă se poate, dacă ar fi ca și la noi se se faci încercări de ploaie, va fi bine se se aștepte știri noue de preste bêtărânel Okeanos. Va fi bine să fim cu răbdare până se se adeverească, dacă aieva detunăturile din aer au adunat nuorii și i-au făcut să ploaie, sau doară numai întemplantarea și-a vîrit coada vicleană și a aprins în muritori speranțe înșelătoare, precum se întemplantă și în alte multe de atâtea-ori.

Dar și pâuă atunci putem să cercăm a ne da samă, cum ar fi cu puțință, ca prin detunături să aduni nuorii și să îi silești să ploaie.

Din fântâni și riuri, din isvoare și păraie, din bălți și lacuri neconținut se înalță părți de apă în formă de aburi. Din aburii smulși din apă o parte rămâne jos, în jurul nostru, altă parte se ridică mai departe, și mai sus, până se înalță sus de tot.

Aburii, ce au ajuns colo sus în aer rece, sunt nevoiți să dea din a lor căldură la aerul din jur, dar urmarea este, că se recesc, se adună și fața li se desvlește și se arată în chip de nuor.

Nuorii în parte se formează din apele și riurile noastre, partea precumpenitoare însă ne vine din alte țări —, din țări mai călduroase și cu mări întinsă. Vânturile neastemperate în al lor neastemper ridică roiri fără mării de aburi răsleși și sămănând cu ei calea, pre unde numai trec, partea rămasă ne o aruncă nouă. Ajunși în

Iată ce deosebire grozavă! — și ce nedreptate totodată!

Aceasta ni-o descopere statistica. Ne vom folosi deci de ea. O vom lua de conducătoare, vom cerceta conduși de ea toate unghiurile românești a acestei țeri, întreg pământul românesc și vom descoperi nedreptatea, ce-i se face poporului nostru pretutindenea.

Avem drept să inceteze această nedreptate, avem drept să pretindem dreptate, ca cetățeni români.

Ungaria este țara mai multor popoare.

Toate acestea sunt egal îndreptățite prin lege. Legea însă nu se ține.

Drept avem și totuși dreptate nu-ni se face.

Deacea vom arăta mai întâi grozăvenia nedreptății, ca poporul să-o cunoască și apoi cere vom cu glas înalt și puternic: **Dreptate!** ed.

Despre interese.

Interese, sau camătă — se numește suma, ce o plătim pentru împrumuturi.

Dacă cineva dă vecinului său un împrumut de 100 fl. — pentruca el să i-o întoarcă la an cu 106 fl. cei 6 fl. peste sută — pentru cel ce dă împrumutul sunt dobândă, iar pentru cel ce primește împrumutul sunt camăta. Amîndoi îi pot numi înse mai bine și mai românește: interese.

Iată despre ce voi vorbi.

După legile unguerești cele vechi nu era iertat a tocni și a lua interese mai mari decât cele iertate de lege, adică 6 (%) la sută; dacă creditorul a luat mai mari interese decât cele legale, a fost pedepsit cu închisoare, a pierdut capitalul, și a trebuit se rentoarcă datorasului paguba.

La anul 1868 se părea, că vine era liberalismului, căci în articolul de lege 31 din anul 1868 s'a șters restringerea susamintită; adică prin această lege s'a permis a tocni și a plăti atâtea interese, la câte s'au învoit și tocmit împrumutătorii și datorasul, și ori cât de mari se fi fost interesele, se puteau valida, adică în procesua și scoate prin execuție dacă datorasul nu a plătit de bună voie.

Această lege a fost spre mare pagubă a poporului și spre mare folos cămătarilor sau usurarilor.

Un număr foarte mare de oameni din popor nepricepând marea primejdie, ce se cuprindea în libera tocmeală a intereselor au căzut jertfă usurarilor și și-au pierdut averile; multe mii de familii române au ramas serace.

Legislatorii și dieta țerii încă în grabă s'a spăriat de urmările triste a acestui liberalism (?) Vedind cum usurarii despoaie de avere pe poporul nepriceput, au adus articolul de lege 8 din anul 1877, prin care a decretat (hotărît) că nu se pot nici intabula, nici judeca interese mai mari decât 8 la sută, ori cât de mari ar fi fost acelea tocmit sau legătuite în contract ori obligație. Această lege și astăzi este în putere.

În înțelesul acestei legi nu este însă oprit a tocni și plăti interese mai mari decât 8 (%) la sută, plătit mai mult decât 8% la sută, nu poate cere, ca cea ce a plătit peste 8% — să-i se socoatească în capital.

Se aducem un exemplu. Petru Albu a împrumutat 100 fl. dela Radu Negru și s'a legătuit să-i plătească ca interese 12 fl. la an. A plătit trei ani regulat aceste interese, dar mai departe nu mai voește să plătească: acum Radu Negru este silit a-și valida pretențiunea sa, adică a face pași pentru intabulare și inprocesuare, și oficiul de cărți funduare pe baza obligațiunei, — în carea sunt obligați 12 fl. ca interese la an, adică 12 procente — nu va intabula pe averea lui Petru Albu decât capitalul de 100 fl. și 8 procente; județul nu va judeca mai mult decât capitalul de 100 fl. și după acesta 8% interese din ziua în carea a încetat a plăti interesele; dar nici datorasul adică Petru Albu nu poate pretinde ca cei 12 fl., — ce în 3 ani a solvit ca interese preste cele 8% se-i se socotească în capital, pentru că 12 procente au fost tocmit și ca interese plătite.

În loc de bani interesele pot fi tocmit în folosire de pământ sau în bucate, și se

poate ca pământul dat spre folosire sau bucatele date ca interese anual se facă mai mult decât 8 procente, naintea județului însă nu se poate mai mult validita decât 8 procente.

Legislațiunea țerii a ajuns însă la convingerea, că această lege nu e de ajuns spre înfrînarea usurei și speculațiunei, pentru că un număr nemărginit de oameni mai cu samă din grosul poporului și acum legătuite și plătește de voie bună interese de două-și de trei ori mai mari decât permite legea și numai după un șir de ani dacă vine afacerea la județ se restring interesele la sumă iertată de lege adică la 8 procente.

Ca se nu fie nime amăgit trebuie se amintesc, că această lege nu se întinde asupra cambiilor. La cambii se pot tocni și plăti interese și mai mari decât 8 procente.

Prin această lege însă nu s'au putut împedca usurarii de a despoia pe oamenii nepricepuți, pentru că ce e dat ca interese, nu se poate socoti în capital, deci a trebuit făcut ceva pentru apărarea poporului și așa s'a adus la anul 1883 articolul de lege 25, carele dechiară de faptă vrednică de pedeapsă fapta, prin care cineva se folosește de nepriceperea sau de starea strimtorată, sau de ușurința altuia, și dă împrumuturi de bani ori i-dă în credință sau pe așteptare bucate, ori beuturi, ori alte lucruri pe interese așa de mari încât datorasul devine prin creditarea aceasta grea materialmente ruinat, adică săracit.

Acest delict de usură, adică această jăfuire se pedepsește după articolul de lege 25 din 1883 cu închisoare dela 2 până la 6 luni și în bani dela 100 fl. până la 2000 fl.; în casuri grele, când usurariul în timp scurt a luat toată averea datorasului, închisoarea se poate ridica și până la 2 ani și pedeapsa în bani până la 4000 fl.

În privința prescripțiunei intereselor (adică a pierderii intereselor ce nu s'au validat în timpul prescripției de lege) după legile vechi n'a fost nici o restringere, ci creditorul până când a avut drept a pretinde capitalul a avut drept a pretinde și interesele neplătite, până în 32 de ani; dară aceasta dispozițiune s'a dovedit de nepractică și stricăcioasă pentru popor, pentru că în multe casuri interesele au fost mai mari decât capitalul, datorasul prin aceasta a devenit în stare, de a nu putea plăti sau și-a pierdut toata averea.

La 1 Maiu 1853, în timpul guvernării nemțesci, a intrat în vigoare la noi codicele civil austriac; în înțelesul acestei legi interesele neplătite după 3 ani cad sub prescripțiune, adică se perd; acest timp a ținut până la anul 1861, și după ce la anul 1861 codicele civil austriac, a fost în Ungaria scos din valoare a încetat la noi prescripțiunea intereselor.

Însă prescripțiunea intereselor este foarte practică, căci silește pe creditor a nu aștepta mai mult decât 3 ani după interese, altcum le perde; dar și datorasul este ferit de împrăjurarea, ca interesele se crească la el mai mari decât capitalul. Prin această lege datorasul devine silit a plăti regulat interesele, căci altcum ar deveni inprocesuat din partea creditorului.

Ținându-se cont de aceasta împrăjurare în articolul de lege 25 din anul 1883, carele și acuma e în deplină vigoare, s'a decretat și s'au introdus și la noi prescripțiunea de 3 ani a intereselor; anume, creditorul, carele până în trei ani dela trecerea terminului de plătire nu-și validează interesele, adică în cazul când datorasul nu le plătește de voie bună nu le inprocesuază — le perde.

Ca se fie bine priceput voi pune un exemplu: Petru Albu a împrumutat dela Radu Negru 100 fl. cu 6(%) la 1 Ianuarie 1888, și până acum n'a solvit nimic nici din capital, nici din interese, așa încât Radu Negru e silit a face pași la județ. La 3 Ianuarie inprocesuează pe Albu; acesta va fi judecat se solvească capitalul și dela ziua inprocesuării adică dela 3 Ianuarie napoi socotind pe 3 ani ani intereselor, adică va fi judecat se plătească interesele începând dela 3 Ianuarie 1891. Toate interesele mai vechi sunt pierdute.

Foarte des se întâmplă la escontențări de moștenire, că moștenitorii, cari au se capete partea lor în bani dela eredele, carele

primește moșia părințească în natură — asteaptă în buna credință, că vor căpăta și interese după partea lor de bani. Să însăși interese. Mai mult decât pe 3 ani nu li se va judeca interesele.

Am voit prin aceste știri se fac cunoscute publicului român, legile despre interese ca să se poată acomoda, și să nu sufere pagube. Amicul poporului.

Din legile țerii.*)

Legea despre transgresiuni.

Fie-care om are drept a trăi și a lucra liber, ca dezvoltându-și însușirile și facultățile sale, se-și îplinească scopul său de viață. Însă când omului îi place această libertate, trebuie se o respecte și la deaproapele seu, cu care trăiește laolaltă în stat, în societate. Nu toți oamenii și nu totdeauna și supun însă voința lor acestor cerințe a le ordinea de drept, de aceea statul, ca să poată crea și susține starea de drept, trebuie se statorească unele norme sau reguli, prin cari el silește sau chiar pedepsește, dacă e de lipsă, pe cetățenii, cari pécătuesc contra stăpânirii dreptului, fără a cărui necondiționată respectare nici că poate exista societate.

Aceste norme sunt legile așa numite penale.

Silirea cetățenilor, ca ei se rămână în cercul de drept legal și pedepsirea lor, când ei ies din acel cerc și calcă în al altuia, e concretă puterea de stat, fiind că se crede, că acea, ca putere publică, e mai presus de volnicia particulară și această mare putere o va poté deprinde în mod mai nepărtinitor.

Această putere de stat e justiția criminală și forul de prima instanță e, după categoria călcării de lege: tribunalul judecătoria de ocol, pretorele sau căpitanul orășenesc.

În legile țerii faptele, cari se pedepsesc, se impart în trei categorii:

1. crime;
2. delict;
3. transgresiuni (contraversiuni, abateri).

Deosebirea între crimă, delict și transgresiune, constă, după legile țerii, numai în pedeapsa, cu care se pedepsesc:

a) Crima, e faptă puibilă mai grea, declarată prin lege de atare, și care se pedepsește cu arest, pedeapsă în bani sau închisoare de stat până la 5 ani;

b) Transgresiunea, e o călcare de lege mai mică, pe care legea sau ordinățiunea ministerială, sau statutul autorității publice, o declară de atare, și care se pedepsește cu închidere și cu pedeapsă în bani până la 300 fl.

Legile țerii noastre despre aceste fapte puibile se cuprind:

1. În articolul de lege V din 1878. „Codicele penal maghiar despre crime și delict”.
2. În articolul de lege XL din 1879, despre transgresiuni.

Scopul lucrării noastre este reproducerea în limba română a legilor țerii, ca ăstmod prin lățirea cunoștinții lor să se întărească și poporul în cunoașterea dreptului și datorințelor sale, și așa se fie pus în stare de a pute rezista mai bine încercărilor de exploatare pentru neștiința sa. Începem cu codicele penal maghiar „despre transgresiuni”. Articolul de lege XL (40) din 1879.

Partea întâia.

Determinățiuni generali.

§. 1.

Transgresiunea e fapta, ce se declară de atare:

1. prin lege;

*) §. 1 al articolului de lege 44 din 1868 dispune apriat, ca toate legile să fie traduse în limba fiecărei naționalități. Aceasta însă nu se mai face de multă vreme, și încă pre nedreptul. S'a făcut, cei drept, câți-va ani, dar s'a sistat, dicându-se că cărțile acelea de legi nu ar trece. Pricina acestei împrăjurări a fost limba grea și neromânească a traducerilor, de aceea nu ar fi trebuit se inceteze tipărirea legilor în limba deosebitelor popoare, ci ar fi trebuit să se facă traduceri mai bune. Iată o nouă neobservare a legii din partea celor chemați a păzi legile. De aceea noi vom publica unele legi cari ating mai de aproape pre țeranul nostru și le vom explica. Recunoaștem că traducerea ce o dăm noi încă e foarte greoaie la înțeles. Dar înzădar. Din limba maghiară cea oficioasă nu se poate traduce mai bine.

2. prin ordinațiune ministerială ;
3. prin statut stabilit de iurisdicțiune (municipiu);
4. de către oraș liber regese fără drept de iurisdicțiune sau de un oraș cu magistrat regulat.
Atât ordinațiunile ministeriale cât și statutele, numai călcarea unei opriri sau dispozițiuni polițiale le pot cualifica de transgresiune.

§. 2.

Vigoarea acestui codice penal se estinde asupra aceluiasi teritor, pentru care e in vigoare codicele penal: despre crime și deliecte.

V. art. de lege V. §. 5. Vigoarea legii de față se estinde pe intregul teritor al Ungariei, afară de Croația și Slavonia.

§. 3.

Vigoarea ordinațiunii ministeriale se estinde conform dispozițiunii dintreasa: sau asupra intregului teritor determinat in §. 2, sau asupra unei părți din acela sau asupra teritorului unei ori a mai multor iurisdicțiuni din orașe sau comune.

Statutul iurisdicțiunii, se estinde conform dispozițiunii cuprinse întrînsul: sau asupra teritorului intreg al iurisdicțiunii sau numai asupra unei părți a aceleia, sau asupra unei sau a mai multor comune de sub autoritatea sa.

Statutul stabilit de oraș are valoare numai pe teritoriul orașului, care l'a făcut.

§. 4.

Făptuitorii de transgresiuni, sunt a se pedepsi și in acel cas, când ei se află numai temporar pe teritoriul unde au comis transgresiunea, de și in locul lor regulat de locuință sau viețuire, această faptă nu ar fi punibilă.

Aceasta regulă are să se aplice și la cei din țeri străine.

§. 5.

Ca statutele iurisdicțiunilor sau a orașelor se fie obligatoare, e de lipsă întărirea ministerului de interne.

Statutul orașului se așterne spre acest scop prin vice-comite, carele e îndatorat a-l inainta in 8 zile pe lângă opinia sa.

Ministerul de interne e indreptățit a face pendentă întărirea statutului, dela modificările sau intregirile designande din partea sa, sau a denega de tot din motive ponderoase întărirea statutului.

Dacă ministrul de interne nu se declară de feliu in 60 zile socotinde dela subșternere, atunci statutul subșternut se consideră de întărit.

§. 6.

In cas de lipsă urgentă iurisdicțiunea sau orașul e indreptățit a pune in vigoare un statut după stabilirea și publicarea aceluia chiar și înainte de întărirea ministerului de interne.

E indatorată însă autoritatea respectivă a subșterne un atare statut cel mult in 24 de oare după adunarea aceluia și in tot cazul înainte de publicare, la ministrul de interne și a amintii anume și deosebit, că a pus statutul in vigoare in mod provisor.

Din partea orașelor subșternerea aceasta se face prin vice-comitele, care e îndatorat a o indeplinii dinpreună cu opiniunea sa cel mult in 24 oare.

Dacă ministrul de interne sistează validitatea statutului pus provisor in vigoare, autoritatea nu-l poate renou pe baza acestui § nainte de expirarea a lor 6 luni.

NB. Tot acel statut nu-l mai poate primi de nou, și nu-l poate pune de nou in mod provisor in vigoare din motivul necesității urgente admise in mod escepțional in acest §.

§. 7.

Ordinațiunea ministerială nu poate stători dispozițiuni inpotriva legii; statutul iurisdicțiunii iarăși nu poate stători ceva inpotriva legii sau a ordinațiunii ministeriale, statutul orașenesc nu poate stători dispozițiuni, cari stau in contradicere cu legea, cu ordinațiunea ministerială, sau cu statutul iurisdicțiunii propriie.

§. 8.

Ca o ordinațiune ministerială sau un statut se fie valid, obligator se recere:

1. ca la darea acelora autoritatea se țină dispozițiunile legii presente;

2. ca ordinațiunea, respective statutul se fie publicat cum se cade.

§. 9.

Ordinațiunea ministerială trebuie publicată in foaia oficioasă și intrucât in ordinațiune nu

să hotărește un timp mai indelungat, intră in vigoare in a 8 zi după ziua publicării.

Modalitățile de publicare a le statutelor iurisdicțiionale și orașenești le stătorește ministerul de interne după referințele locale.

Un astfel de statut, încât intrînsul nu e ficsat un timp mai indelungat, intră in vigoare in a 4 zi după ziua publicării.

Iară statutul provisor insemnat in §. 6 devine valid obligator după expirarea a lor 24 oare dela publicare.

§. 10.

La aplicarea in casuri concrete a ordinațiunii ministeriale sau a statutului, județul are drept a decide și asupra legalității acestora, dar nu e iertat a judeca asupra necesității și oportunității acelor.

Nu poate forma obiect de judecată nici impregiurarea, că la facerea statutului iurisdicțiunii sau al orașului, a fost oare autoritatea in regulă convocată, sau că oare constituirea sau luarea concludului întâmplatu-s'a corect?

Art. de lege IV. 1869 §. 19. Judecătoria nu poate trage la indoială validitatea legilor publicate, dar asupra legalității ordinațiunii decide el in casuri concrete.

§. 11.

Vigoarea ordinațiunii ministeriale sau a statutului inceată:

1. dacă timpul vigoarei a fost ficsat după trecerea timpului hotărit;

2. dacă s'a estradat pentru durata unui morb epidemic, boală de vite, incendii dese, inundățiuni sau alt pericol și nu s'a ficsat durata până la revocare, vigoarea lor incetează cu incetarea pericolului, de altcum numai cu publicarea revocării;

3. dacă acelea se referesc la espozițiuni, procesiuni, serbări și la alte asemenea casuri singuraticie, cari de regulă nu se repețesc, vigoarea lor incetează in ziua următoare după casul, care a servit de motiv de estradare.

Afară de aceasta statutul iurisdicțiunii se scoate din vigoare prin punerea in vigoare a unei ordinațiunii ministeriale tot pentru acel obiect; iară statutul orașenesc, prin punerea in vigoare a unei ordinațiunii ministeriale sau a unui statut al iurisdicțiunii, ce sună tot despre acel obiect.

Dacă însă statutul emanat de autoritatea subalternă cuprinde in sine mai multe dispozițiuni, iară ordinațiunea sau statutul autorității superiori nu se estinde peste toate, — dispozițiunile neatinse prin acestea din urmă rămân și mai departe in vigoare. (Va urma.)

Intâmplările de peste săptămână.

A fost o săptămână liniștită, serbătorile au intrerupt luptele cele inverșunate, dar nu ca se se liniștească cu desevșire, ci, ca adunând puteri se isbucnească cu puteri nouă.

Adunarea țerii, parlamentul, la noi are acum vacanțe. După ce se va aduna va incepe lupta pentru proiectele bisericești, care voesc se iee căsătoria din mâna preotului și se o deo solgăbireului. Preoțimea din întreaga țară, precum și poporul român este gata se se lupte cu toate armele legale contra acestor legi, care ne restoarnă întreaga viață familiară.

Direcțoriile inse lucră cu toate aceste, căci e vorbă de prigonirea Românilor. In procesul Memorandului au inaintat membrii comitetului 38 de apelațiuni, prin care au cerut nimicirea procesului. Și și noapte a lucrat tribunalul din Cluj și a respins toate treișeci și opt de apelațiuni.

Asemenea a respins curia din Budapesta apelațiunea Dlui Ioan Russu Șirianul, care ca redactor al „Foi Poporului“ a fost pedepsit cu 6 luni inchisoare pentru un articol scris in aceea foaiă. Dl Russu va trebui deci se șeadă încă in temniță până târziu după ss. Paști.

In lumea mare numai două intâmplări mai mari sunt.

Una că pe insula (ostrovul) Sicilia a isbucnit o resoluțiune. Tărani s'au resculat contra legilor și direcțoriilor, care intrată în apasă, încât nu mai pot trăi. Se vorbește și aceea, că acești țărani ar fi plățiți de Francezi, să se rescoale contra Italianilor.

In Paris au hotărit acum judecătoria moartea lui Vaillant, celui anarchist, care a aruncat o bombă in parlamentul francez și a rănit atâte persoane.

Invitare la prenumerațiune.

„Foaia de Duminecă“ a diarului „Dreptatea“, apare odată pe septemână in estensiune de cel puțin 8 pagine cu ilustrațiuni, este intocmită pentru trebuințele țeranului român și costă

pe un an fl. 2

pe 1/2 an fl. 1

(„Dreptatea“ care apare in fiecare zi de lucru costă 1 fl. pe lună, 12 fl. pe an. Cine abonează „Dreptatea“ capetă și „Foaia de Duminecă“ gratuit).

Abonamentele se fac mai cu inlesnire prin mandate postale. Domnii abonenți sunt rugați a insemna pe cuponul mandatului foaia și timpul pentru care trimit abonamentul, precum și adresele lor corect și legibile.

Adresăm inteliginței noastre rugarea, se binevoiască a recomanda poporului de la țară abonarea acestui organ menit a contribuă la educațiunea politică, culturală și economică a poporului român.

Abonamentele se trimit la adresa Administrațiunii diarului „Dreptatea“ in Timișoara. (Temesvár, Stadthausgasse Nr. 4.)

Administrațiunea.

Cronică.

La procesul „Memorandului“. In zilele aceste tribunalul reg. din Cluj a deliberat in ședință secretă asupra celor 38 de scripte date din partea acușăților in acest proces contra acusei procuraturii supreme. Din aceste scripte 15 fac obiecțiuni contra competenței tribunalului din Cluj in acest proces de presa, iară in 18 scripte se cere ascultarea a 200 de martori, pre când in restul scriptelor se face provocare la specialiști și se cere amênarea pertractării. Tribunalul nu a primit nici una din cereri nici din obiecțiuni, ci a stătorit competența tribunalului din Cluj ca direcțoriă de presă.

Primul portret al prințului Carol al României. In espozițiunea fotografului de curte Mandy din Bucuresci se găsec espuse fotografiile A. S. a princesei de coronă Maria și a micului prinț Carol, luate in timpul cel mai nou. Doue din aceste icoane o infațișează cu grige și iubire la leagăn, in care doarme scumpul ei copil. In icoana a treia însă micul prinț este singur, cum el cu mării sei ochișori privește vesel in lume și plin de mulțumirea ce o simte așa un prinț mic in acea etate a sa.

Un dar Domnesc. Prințul de Coronă al României cu inalta sa sociă făcând visita in Neuwied, Maj. Sa regina Romaniei a dăruit, intre alte multe obiecte, parechei prințiare o pompoasă colecțiune a poesiilor sale. Singuraticile foi ale acestei colecțiuni de poesii sunt din os scump, legătura din aur masiv. Prețul se urecă la 45,000 franci.

Deschiderea liniei căii ferate de la Panciova se va intâmpla verosimil la inceputul lunei lui Februarie; tot atunci se va preda comunicațiunii publice acea cale ferată. Se crede că la toate aceste acte ministrul de comunicațiune Lukács încă va lua parte. Deschiderea era să se facă in luna Ianuare, însă nu se poate, pentru că vagoanele de persoane și de povei nu sunt încă gata; locomotive încă numai patru sunt gata, două vor sosi la stațiunea căii ferate din Becicherecul-mare.

Lăsământul Episcopului dela Buzeu. Repausatul Episcop al Buzelui a testat toată averea sa pentru scopuri filantropice. Intre hărțile remase după el s'a găsit și o consemnare a banilor, ce repausatul Episcop ii păstra ascunși in diferitele locuri ale casei. La facerea inventarului s'au și găsit toate sumele amintite in consemnare, afară de a unicului post de 115,000 franci, cari sume erau ascunse in toate locurile casei. Toate nisuințele comisiunii judecătorești de a găsi suma ce lipsia au remas zădarnice. Nici servitorul Episcopului nu putu indegeta la urma acelor bani. Mai deunădi primprocurorul Paraschivescu se duse din nou in casa repausatului pentru ca impreună cu judele investigator Sărățanu se facă nouă cercetări. Intre alte multe obiecte ei aruncară ochii la un dulap mare plin de marfă de sticlă. Era bățator la ochi că fundul de sus proporționalmente era mai mare. Cercetând mai deamănuntul se află că fundul trebuie se aibe o lădiță secretă. Numai de cât deci se desfăcu a

